THE SHEPHERD OF I[illegible]

ENGLISH DEPARTMENT

VOL. XII, No. 4 — 50 CENTS A YEAR

WHERE STOCKS NEVER GO DOWN.

"But Jeshurun waxed fat, and kicked: then he forsook God which made him, and lightly esteemed the Rock of his salvation. Lay not up for yourselves treasures upon earth, where moth and rust doth corrupt, and where thieves break through and steal: But lay up for yourselves treasures in Heaven, where neither moth nor rust doth corrupt, and where thieves do not break through and steal:" Deut. 32:15, Matt. 6:19,-20,21.

How much did you lose? This question has been on the lips of millions of people during the past month. A $25,000,000,000 crash in the stock market must of necessity affect a great majority of our population. It is the greatest financial calamity that has ever struck America, greatest in volume, greatest in the amount of money lost, greatest in the number of people affected.

Men and women have jumped out of windows, to dash their brains to pieces on the sidewalk below. They have drowned themselves, taken poison. Many other thousands, whose reason remained sound, have nevertheless suffered nervous breakdowns, complete collapse of their morale, heartaches, agony, perhaps beyond description. Untold thousands have lost the savings of a lifetime, and do not see a way of ever regaining them.

What does it all mean? We do not believe that there is a single rightminded Jew who will not agree with us that there is a God in the heavens, and that this seeming calamity has come upon us only as God has allowed it to come. Just as [illegible] He knows all about [illegible] historic record that God, [illegible] countless years that have gone by, has only desired the good of mankind. If you correct your child or punish him, or deprive him of some much loved pleasure, it is not because you wish that child's harm, but because you love that child, and you are able to see a little bit farther ahead than the child can see, and you are trying to do the best you can for his future good.

And so is God. We suppose that almost every reader of these lines took a few hundred dollars, perhaps all that you had, and threw it at one toss into the stock market, thinking to make a fortune, only to find in a few days it was all gone. When you had the money, did you honor God with it? Did you ask God whether it would be pleasing to Him to take the venture? Is it not true that we have just been through a ten year wave of prosperity and money-making such as the world never before has witnessed, and indeed never dreamed could be possible? What did we do in this wave of prosperity? Did we turn to God? No. We became filled with pride. We boasted of our wealth and of our magnificent achievements in the world of finance, commerce, real estate; we built ourselves five million dollar so-called temples, and boasted of them. But God was very, very far off in our thoughts. Even the great Zionistic movement boasted of what "we Jews" have accomplished in rebuilding Palestine. Nothing said about God, no prayers made to God, but everything about ourselves. Just exactly as Moses told us would happen, "he forsook God which made him, and lightly esteemed the Rock of his salvation."

Nineteen hundred years ago, the Lord Jesus Christ said, "Lay not up for yourselves treasures upon earth, where moth and rust doth corrupt-- but lay up for yourselves treasures in heaven, where neither moth nor rust doth corrupt."

In other words, buy stocks in heaven. Those stocks will never come down. If you are a believer in the Lord Jesus Christ, you will lay up for yourself treasure in heaven, and all the calamities that can come to you in this world will never cause you to blow your brains out, to jump off a bridge, to take gas. You will be able to say, "I am a child of God, through the precious blood of the Lord Jesus Christ; my treasures are all up in heaven, and if my Heavenly Father has seen fit to allow me to lose some of this world's possessions. He knows best, and He has done it for my good, and some day when I am with Him forever, He will explain it all to me."

There was a lady in England who was very wealthy. She had in her employ a poor gardener. The lady lived in luxury, was thoroughly selfish, and cared little for God. The gardener was a devout believer in the Lord Jesus Christ, and from his small wages he took out each week just enough to provide a meager living for his family, and the rest he sent away to all [illegible] of the world to help Christian missionaries [illegible]re preaching about the Lord Jesus Christ [illegible]hen peoples, in China, in Africa, and in [illegible] places.

Brooklyn, N. Y.

OUR BRANCHES

Brooklyn, N. Y.
235 South 4th Street, at
Williamsburg Bridge Plaza

Philadelphia, Pa.
535 Spruce Street

Atlantic City, N. J.
2603 Pacific Avenue

Pittsburgh, Pa.
1861 Rose St., cor. Dinwiddie

We Want Your Subscription.

If you are receiving The Shephe[illegible] of Israel and have not subscribed f[illegible] it yourself, it is because someo[illegible] else has subscribed for you.

Please notice that we do not send The Shepherd of Israel to any one unless it has been ordered and paid for. Sometimes a friend will buy from us a dozen or more copies, and will mail the papers to others. Over such mailings we have no control.

The Shepherd of Israel is being received by thousands of prominent Jews in America each month; among them are lawyers, doctors, merchants, bankers, and rabbis. Many are writing us to say how much they enjoy the paper. They are beginning to realize that after all they have no future hope aside from the Lord Jesus Christ, their Saviour and Messiah.

The subscription price of The Shepherd of Israel is 50c a year. Remittance can be sent either in stamps or by postal money order.

Become a Subscriber Today.

Published Monthly, except bi-monthly during A[illegible] [illegible] the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

דער גאטעס, פאר אמת'ע קריסטען. אלעם וועט זיך דאן ליעבען און אלעם וועט דאן האבען "ד' למלך על כל הארץ". עס וועט זיין איין גאט, איין משיח און איין פעראייניגטע מענשהייט. ע.

א ויכוח איבער עולם הבא.

צווישען די מענשען פון יעצטיגען דור זענען זעהר ווייניג בעלנים פאראן אויף דעם שוין פיעל געשריבענעם און פיעל גערעדטען עולם הבא; דאך גיבט עס פיעל פון די עדעלע און גאטעס פירכ־טיגע מענשען וואס וואלטען ממש אבגעגעבען הכל בכל מכל כל אבי נור די זכיה האבען צו זיין א בן עולם הבא.

זעהר אפט זאגען אונז אידען ווען מיר רעדען מכח עולם הבא: גיט אונז עולם הזה, עולם הבא זענען מיר אייך מוחל. יענע פארשטעהען אפנים נישט דעם ווערטה פון עולם הבא, הערפאר רעדט מען אזוי גלייכגילטיג וועגען דעם ענין.

אט איז אמאל געווען אין ירושלים א געלערנ־טער, רייכער און בכבוד'יגער איד וואס האט אלעם געהאט, חכמה, עשירות און כבוד. דאכט זיך וואס נאך קאן א מענש ווילען? יענער איד האט אבער געפיהלט אין זיין טיפער נשמה אז מיט חכמה, כבוד און עשירות אליין וועט ער קיין עולם הבא זיך קע־נען קויפען. חכמה, כבוד און עשירות זענען גאנג־בארע ארטיקלען אט־א־דא. אבער דארט אויבען וועט מען ניט אמאל א שמעק טאבאק דאפיר בא־קומען.

דאס האט איהם קיין מנוחה געגעבען און מי יודע וויפיעל נעכט ער האט דעריבער נישט געשלאפען...

אנדערע פרומע אידען פון יענער צייט האבען פארשיעדענע מיינונגען געהאט וועגען ווי אזוי צו באקומען עולם הבא. איינער האט גערענקט אז מ'דארף אסאך מצוות האלטען. אז אנדערער — אז מ'דארף אסאך תורה לערנען. און א דריטער ווירער — אז מ'דארף אסאך [illegible] נאר אלע דריי זאכן צוזאמ[illegible] ביר לעווען בלויז סבהות, א[illegible] אויף זיכער האט קיינער נישט געוואוסט עפעס־וואס וועגען דעם ענין, ווייל גאט האט דאך קיינמאל נאר נישט געזאגט אז דאס וועט העלפען.

ווי ער האט אבער געהערט אז ישוע המשיח איז אין ירושלים און ער רעדט מיט אזא פאזיטיווקייט וועגען עולם הבא, איז ער צו איהם איינמאל ארוי־בער געגאנגען מיט איהם א ויכוח צו האבען וועגען דעם. און ווי מיר ווילען באלד זעהן, האט ער אויך דארט דאס ריכטיגע ארט און די ריכטיגע פערזאן נעטראפען אלעם וועגען דעם אויסצוגעפינען.

מיר מוזען צוגעבען אז די וויסענשאפט האט גע־וואלטיגע פארטשריטע געמאכט און איז אימשטאנד צו פארענטפערן אסאך פארפלאנטערטע פראגען. די לעצטערע נייע ערפינדונגען האבען אונז פיעלע [illegible]דות ענטפלעקט. אבער וועגען עולם הבא איז קיי־נער נישט ביכולת אפילו מיט'ן כח הדמיון צו צו־קומען.

דארט אויף יענעם ויכוח הערען מיר ווי ישוע המשיח זאגט צו איהם, אז ווען ער וויל אריינקומען אין מלכות השמים מוז ער אויפס'ניי געבוירען ווע־רען (יוחנן ג'). ד"ה, עס מאכט נישט וויפיעל צדקה א מענש גיבט, וויפיעל תורה ער לערנט און ווי רייך ער איז, דאס אלעם וועט נישט העלפען, ווייל עולם הבא באקומט מען נישט בירושה, מ'קאן דאס נישט אויסהארעווען און אויך נישט קויפען. אין מלכות השמים קאן מען בכלל נישט אריין קומען דורך א ברייטער טיהר נייערט דורך דעם שמאלען טיהרעלע וואס הייסט אמונה אין ישוע המשיח.

אין מתתיהו ז' זאגט ישוע המשיח: "קומט דורך דעם שמאלען טיהרעלע ווייל די ברייטע טיהר אין וועלכע פיעלע געהען פירט לדראון ולחרפון עולם אבער דאס ענגע טיהר'ל פירט צו חיי עולם און נהנה צו זיין מזיו השכינה.

אסאך, זעהר אסאך פרומע אידען וואס גיבען צו־ליעב עולם הבא אסאך צדקה, זאגען אסאך תהלים, געהן אסאך אין מקוה און דאווענען אסאך, וועלען דארט דערזעהן זייער טעות און וועלען נישט קע־נען אריינקומען! אסאך רבנים מיט דרשנים ווע־לען דארט מיט חרפה שטעהן בלייבען און קיין שריט ווייטער געהן. זיי וועלען אפשר נאר טענות האבען, סטייטש היתכן —

ערשט דאמאלס וועלען מיר דערזעהן אויף אונזער רוקען דעם גרויסען פאק זינד וואס איז פיעל גרעסער ווי דאס קליינע טיהרעלע וואס מ'דארף דארט דורכ־געהן דורך וועלכען מ'קאן זיך פשוט נישט דורכ־שטופען.

דער עהרליכער און פרומער נקדימון האט פשוט א גרויסע חכמה געטהאן וואס ער האט א בעזוך אב־געשטאט צו ישוע המשיח וועלכער האט פון איהם דאמאלס זיין גרויסען פאק מיט זינד ארונטער גע־נומען בשעת ער האט איהם דערצעהלט וועגען דער "נייער געבורט" דורך אמונה אין ישוע המשיח וועלכעס אליין מאכט דעם מענש פאר א בן עולם הבא.

יא, דאס האט ישוע המשיח אויך געמיינט וואס ער האט געזאגט אין יוחנן 10: "אנכי הפתח איש כי יבוא דרך בי יושע". איך בין די טיהר, ווער עס קומט דורך מיר אריין דער ווערט געהאלפען.

ווער וויל זיך באקענען מיט ישוע המשיח בעפאר מ'קומט דארט אהין? טהוט אזוי ווי נקדימון האט געטהאן.

בערנארד שאטקין.

דער איד און דער משיח

פאעמע פון מארק לעוו.

א.

הלואי וואלסטו שוין לאנג מיין ברודער געווען!
דו האסט דאך געזויגען פון מיין מוטער'ס ברוסט,
הלואי, ווען איך האב אויף דער גאס דיך דערזעהן,
וואלט איך דיר אנטקעגען געלאפען מיט לוסט!

הלואי וואלט איך דיך געקושט מיט גרוים פרייד,
און וואלט דיך געבראכט אין מיין מוטער'ס הויז:
איך וואלט דאך געווים ניט געוואוסט פון קיין לייד,
און וואלט פון דעם גלות געווען שוין לאנג לויז.

נור ווער! צו מיין אונגליק בין איך געווען בלינד,
מיין אויער איז מיר דאן געוועזען פערשטאפט, —
איך האב ניט פערשטאנען, אז דו ביזט גאט'ס קינד,
און ס'האבען דיך פרעמדע פון מיר אויסגעכאפט...

ב.

פרעמדע האבען גע'ירש'ענט מיין ירושה,
וואס האבען מיין פאטער קיינמאל ניט געקענט:
ווי א יתום פערטריבען פול בושה,
בין איך פון מיינע אייגענע ווענט.

צווישען פעלקער פערשאלטען און נמאס,
בלאנדזשע איך שוין צוויי טויזענט יאהר:
אין דער פינסטער, ווען אויף אלע אומות
לייכט זיין שיין אזוי העל, אזוי קלאהר.

אלע בענשען זיך נאר אין זיין נאמען,
און זיי פרעהט די ירושה פון מיר!
נאר איך נעבעך אברהם'ס וואהרער זאמען,
האב קיין מינדעסט חלק אין איהר...

בית שר שלום

קארנער טרופ עוו. און וואלטאן סטריט

קומט צו אונזערע פערזאמלונגען:

פרייטאג נאכט, 8 אוהר . . פיר מענער און פרויען
זאנטאג נאכט, 8 אוהר . . . פיר מענער און פרויען
מאנטאג נאכט, 8 אוהר . . . . . . טעסטימאניעל

נאט'ס ווארט.

דער שטן האט זיין פלאן נאך מעהר באפעסטיגט מיט דעם וואס ער האט דורך אידען געלאזט מאכען א שטרענגען געזעץ אז "כל העובר על דברי חכמים חייב מיתה", כדי די אידען נאך מעהר צו ברייננען אונטער דעם איינפלוס פון דברי חכמים וואס זענען נור מצוות אנשים מלמדה.

אט אזוי האבען אידען שוין דאמאלס פון זיך געמאכט א פירים־שפיעל און זיי האבען געטאנצט לויט ווי דער שטן האט זיי געשפיעלט, און אזוי טהוען זיי לײדער נאך ביז'ן היינטיגען טאג. עס איז אן אונבעשטרייטבארער פאקט אז דאס געטליכע ווארט, תנ"ך, תורה נביאים וכתובים איז א זעלטענע ערשיינונג אין אידישע הייזער. נישט אידען האבען דאס אין זייערע הייזער און נישט זיי לערנען דאס.

ישוע המשיח, דער גרעסטער שונא פון שטן און דער בעסטער פריינד פון אידען, האט גוט געזעהן ווי דער שטן שלעפט זיי אוועק פון גאט'ס ווארט, האט ער זיך ביי אידען געבעטען "דרשו בכתובים", לערנט, פארשט און זוכט גאט'ס ווארט, דארט וועט איהר געפינען אייער גליק און אייער צופרידענהייט, ווייל גאט'ס ווארט צייגט צו דער קוואל פון אידישער ישועה און נחמה וואס איז איינגעוויקעלט אין דעם הייליגען ישוע המשיח.

אט פאר דעם ישוע המשיח האט דאס טאקע דער שטן אזוי שטארק מורא.

ווען די אשה חכמה וואלט אין איהר רעדע אויפגעפאדערט אידען צו לערנען דאס הייליגע תנ"ך וואלט זי זיין א ריכטיגע חכמה, אן אשת חיל, אן אשה יראת ד'.

אַ רפואה צו אַן אַלטער מכה

א ניו יארקער אידיש וואכענבלאט האט אויפגענומען אין איהרע קאלומס א זעהר וויכטיגע און אנגעוועהטאגטע אלטע מכה וואס איז שוין אזוי אלט ווי דער איד גופא איז, וועלכע האט זיך אזוי טיעף און פעסט אריינגעגעסען אין אידישען קערפער איבעראל אין דער וועלט אז מ'קאן פון איהר לגמרי נישט פטור ווערען.

די מכה הייסט "אנטיסעמיטיזם" וואס יעדער איד קאן זי און ליידט פון איהר.

איצט האט דאס גענאנטע וואכענבלאט די מכה פארנעלעגט איהרע אידישע לעזער, אום צו בעטראכטען, ערשטענס, פון וואנעט זי קומט, און צווייטענס, ווי אזוי זי צו בעזייטיגען, אויב עס איז מעגליך זי צו בעזייטיגען.

עס איז איבער דער אנטיסעמיטישער מכה שוין זעהר אסאך געשריבען און גערעדט געווארען אין פערשידענע צייטען און אין פרשידענע שפראכען. פיעלע האבען בייגעטראגען א געדאנק אדער אן עצה ווי אזוי פון איהר פטור צו ווערען. לײדער איז אבער די מכה גופא נישט באריהרט געווארען, זי איז זיך געמיטליך פארבליבען אין זאטעל, געוואקסען און פיעל פערשטארקט געווארען. די פערשיערענע עצה־געבערס האבען נישט אויסגעפונען די ריכטיגע אורזאך פון יענער מכה און זיי האבען במילא אויך נישט אויסגעפונען די רפואה דאצו.

אזוי איז עס נאך עד היום מיט קענסער, מיט דער ווייסער פעסט, מיט צרעת און נאך אזאלכע געפעהרליכע מחלות וואס מ'קאן ליידער נאך עד היום נישט היילען אליין ווייל מ'האט נאך נישט אויסגעפונען דעם מקור פון יענע געפעהרליכע קראנקהייטען ר"ל.

די אנטיסעמיטישע מגפה איז פיעל געפעהרליכער אלס אלע אנדערע מחלות, שוין אויך דערפאר ווייל זי האט ארומגענומען דעם גאנצען אידישען קערפער אין דער וועלט און אויך ווייל זי איז די עלטסטע מכה פון אלע אנדערע און אזא פארעלטערטע און פערנאכלעסיגטע מכה איז טאקע שווער צו בעזייטיגען.

דאך, דארפען מיר זיך נישט לגמרי מיאש זיין פון איהר פטור צו ווערען, אזוי באלד מיר געפינען נור אויס איהר מקור. ווייל גאט ב"ה האט בעשאפען א רפואה צו יעדער מכה...

עס איז אמוזירענד צו לעזען אין די קאלומס פון יענעם אידישען וואכענבלאט ווי די שרייבערס ווילען טרעפען פון וואנעט די באצילען פון אנטיסעמיטיזם אהער שטאמען. איינער זאגט אז דאס איז פשוט קנאה, בכן, זיי זענען אונז מקנא וואס מיר זענען מעהר מסוגל צום געשעפט, און וואס אונזערע קינדער צייכענען זיך מעהר אויס פון זייערע אין די שוהלען, קאלעדזשעס און אוניווערזיטעטען. דאס איז אבער אבסאלוט נישט אמת, ווייל זייער אטאמאביל מאגנאט פארד, זייער אויל קעניג ראקעפעלער, זייער באנקיר מארגאן און פיעלע אנדערע שטעהען נאך אימער אין די פארדערשטע רייהען פון האנדעל און אינדוסטרי. איז דאך במילא נישטא אונז פארוואס מקנא צו זיין. און וואס אנבעטרעפט זייערע קינדער, זיי זענען אודאי נישט פון די צוריקגעשטאנענע, פון יענע ווערען סענאטארען, פראפעסארען, פאליטיקער און פרעזידענטען. לעת עתה האמיר נאך קיין איין אידישען פרעזידענט נישט געהאט אין אמעריקא.

אן אנדער שרייבער וויל האבען אז דער אנטיסעמיטישער האס קומט ווייל מיר ווילען זיך נישט אסימילירען און זיך צונויף שמעלצען אין זייער שמעלץ־טאפ. אויך דאס איז נישט די ריכטיגע אורזאך. א בעוויין איז וואס זיי ווילען אונז לגמרי נישט אין זייערע רייהען און אין זייערע קלאבס וואו אידען האבען זיך א טבע צו שטופען.

ווידער אן אנדערער באהויפטעט אז בכן, מיר האבען די וועלט אסאך גייסטיגע אוצרות געגעבען, פיהלען זיי זיך עפעס ווי בעלי חובות צו אונז, איז ווי געוועהנליך אז די בעלי חובות האסען דעם וואס מ'איז שולדיג. יא, אויך דאס איז נישט אמת, ווייל דער שונא ישראל וואס האלט נישט אונזער תורה, גלויבט נישט אין אידישען משיח און האט קיין שום פארבינדונג מיט אלהי אברהם יצחק ויעקב, האט פון אונז גאר נישט גענומען און איז אונז במילא קיין בעל חוב אז ער זאל אונז דערפאר האסען.

א דריטער ווידער געפינט די סיבה פון אנטיסעמיטיזם צו דעם וואס מיר האבען זיך אנגעווארפען אויף זיי אין זייערע לענדער אזוי ווי דער אלטער המן האט אמאל גע'טענה'ט: "ישנו עם אחד מפזר ומפרד בין העמים...". מיינט ער, אז אזוי באלד אידען וועלען האבען אן איינען לאנד וועט די מכה במילא פארשווינדען. לײדער קאנען מיר אויך דאס נישט אננעמען, ווייל זעהען מיר דען נישט וואס עס האט זיך שוין אבגעטהון אין ירושלים וואו מיר האבען קוים מיט איין פוס אריינגעטרעטען, וואס וועט נאך זיין ווען מיר וועלען דאס גאנצע לאנד בעזיצען?

אלע יענע מיני טרעפונגען פון אידישע שרייבערס צוזאמען מיט זייערע עצות זיינען נישט מעהר ווי פוסטע חלומות. זאלען זיי אונז מוחל זיין, זיי טאפען נור אין די פינסטער און בינו לביני וואקסט דאס אנטיסעמיטיזם אין די לענג און אין די ברייט. יא, דאס איז נישט מעהר ווי צוצולעגען קאלטע קאמפרעסען צו קאפ־וועה ווען די שמערצען קומען גאר נישט פון קאפ נייערט פון א קראנקען מאגען, פארבלייבט טאקע דער קאפ־שמערץ און די קאמפרעסען העלפען טאקע נישט.

ליעבער לעזער, די סימפטאמען צו דער געפעהרליכער אנטיסעמיטישער מכה האבען מיר נאר אויסגעפונען אז זי קומט פון אן אנדערער קוואל און דאס לעגען מיר אט דא איצט פאר אונזערע ווערטהע לעזער. באטראכט דאס מיט א ריינעם געדאנק, ווייל דארט וועלען מיר אויך די רפואה געפינען.

אין ישעיה מ"ב לעזען מיר ווי גאט זאגט: "מי נתן למשיסה יעקב וישראל לבזזים הלוא ד' זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלוך ולא שמעו בתורתו וישפך עליו חמת אפו ועזוז מלחמה ותלהטהו מסביב ולא ידע". ד"ה, "ווער האט יעקב איבערגעגעבען צום רויב און ישראל צו די רויבערס (אנטיסעמיטען)? איז עס נישט גאט וואס מיר האבען געגען איהם געזינדיגט און מיר האבען נישט געוואלט געהן אין זיין וועג און נישט געוואלט הערען צו זיין תורה, דערפאר האט ער איבער ישראל אויסגעגאסען זיין גרימצארן און די שטארקהייט פון דער מלחמה, ער האט רינגס־ארום איהם א פייער אנגעצונדען אבער דער איד ווייס דאס נישט".

איהר הערט, דער אנטיסעמיט איז גאר געשיקט פון גאט אלס א שטראף פאר אונזערע זינד, פאר אונזער נישט פאלגען גאט און נישט וועלען געהן אין גאט'ס וועגען. דער אנטיסעמיטיזם איז פאראן זייט מיר זענען געווארען א פאלק, — משנים קדמוניות אן, — זייט מיר האבען אנגעהויבען געהן אונזערע אייגענע וועגען, און דאס טהוען מיר דאך תמיד. דערפאר איז לײדער די מכה פאראן איבעראל וואו אידען זענען. אבער "ולא ידע", דער איד ווייס דאס נעביך נישט, ווייל וואלט דער איד דאס יא געוואוסט וואלט ער דאך באלד אויך דערזעהן די רפואה דערצו און ס'וואלט קיין איין אנטיסעמיט מעהר געוועזען אפילו אויף א מכה אויפצולעגען.

יא, ליעבער לעזער, דאס זענען די אמת'ע אורזאכען פון דער קראנקהייט! און די רפואה צו דער מכה איז: "והוא מחלל מפשעינו מדכה מעונותינו מוסר שלומנו עליו ובחברתו נרפא לנו, כלנו כצאן תעינו איש לדרכו פנינו וד' הפגיע בו את עון כלנו" (ישעיה נ"ג). די רפואה איז נאר אין ישוע המשיח פאראן וועלכער האט געליטען די שטראף פאר אונזערע זינד. ער האט געליטען כדי מ י ר זאלען נישט דארפען ליידען, אלא ווילען מיר אבער זיין שטראף נישט אנערקענען פאר אונזערע זינד, אזוי ווי אידען טהוען נאך עד היום, מוזען זיי אליין ליידען פון דער אנטיסעמיטישער מגפה איבעראל אין דער וועלט. אדווער מוז דאך דערפאר באצאלען!

ליעבער לעזער, ווען די אנטיסעמיטישע מכה טהוט אייך וועה, איז די איינציגע רפואה: "האמן בישוע המשיח ותושע נפשך", ד"ה, גלויבט אין ישוע המשיח און איהר וועט געהאלפען ווערען. אזוי באלד איהר וועט גלויבען און אלע אידען וועלען גלויבען, וועלען זיי נעהן צו אנדערע פעלקער. אפילו צו די אנטיסעמיטען, און אויך זיי מאכען פאר קינ־

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

אני הוא הרועה הטוב יוחנן 10·11

רעה ישראל

והקמתי עליהם רעה אחד יחזקאל לד 23

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דיגען משיח.

VOL. XII, No. 4 — 50 CENTS A YEAR — DECEMBER, 1929

אשה חכמה און רעדיא

זייט די גרויסע ערפינדונג "רעדיא" איז אין עקזיסטענץ געקומען האבען זיך געיאוועט כל מיני רעדנער אין דיעזען פרייעם לאנד. צי מיט טאלאנט צי אהן טאלאנט.

דא נישט לאנג צוריק האמיר געהערט אויף דער רעדיא א רעדע פון א פרוי. דער תמצית פון איהר רעדע איז געווען, אז אידען זאלען לאזען זייערע קינדער לערנען אידישע טראדיציאנען און אידישע מנהגים כדי זיי זאלען פארשטעהן ווי אזוי זיך אידיש אויפצופיהרען.

דיעזע פרוי איז באריהמט צווישען אידישע ווייבער אלס איין "אשה חכמה", און אזוי לאנג ווי דאס לשון קודש ווארט "חכמה" קאן מען נור פארשטעהן אינ׳ם זין אין וועלכען אונזער הייליג תנ"ך באנוצט עס, וואלטען מיר געמעגט דענקען אז אזא אשה חכמה איז אן "אשה יראת ד׳", ווייל עס הייסט דאך "ראשית חכמה יראת ד׳", אז דער ערשטער פרינציפ פון חכמה (קלוגשאפט) איז מורא צו האבען פאר גאט. לײדער אבער זעהען מיר אז דיעזע פרוי וואס האט יענע רעדע געהאלטען אויף דער רעדיא, אפעלירענדיג צו אידען צו לערנען מיט זייערע קינדער אידישע טראדיציע, האט זעהר ווייניג "יראת ד׳", ווייל זאנסט וואלט זי נישט געהייסען אז אידען זאלען מיט זייערע קינדער לערנען זאכען וואס זענען "מצוות אנשים מלמדה", ווייל גאט זאגט אין ישעיה כ"ט אז ער האט פיינט מענשליכע מצוות, ד"ה, טראדיציאנען.

גאט זאגט דארט, אז ער שיקט אויף אידען א ספעציעלע און א וואונדערליכע שטראף פאר אבהיטען מענשליכע אויסגעטראכטע לעהרען און טראדיציאנען. מיר לעזען דארט: "ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא ואבדה חכמת חכמיו ובינת נבניו תסתתר", און טאקע ווייל מ׳האלט זיך ביי טראדיציאנען, ביי מענשליכע לעהרע, לאזט מען לגמרי אב די "תורת ד׳." גאט ב"ה׳ס לעהרע. און אזוי זעהען מיר ווי אונזערע אידען, יונג און אלט, זענען איינגעווארצעלט אזוי טיעף אין מענשליכע מאכערייקעס, אז עס איז קיין פלאץ געבליבען אין זייער הערץ פאר דעם דבר ד׳.

די ווערטער וואס מיר האבען אויבען ציטירט פון ישעיה כ"ט זענען נאך געזאגט געווארען פאר׳ן ערשטען חורבן, ווייל שוין דאמאלס האבען זיך אידען צוגעכאפט צו מענשליכע לעהרען און אבגעלאזט גאט׳ס תורה; דיעזע זינד האט געשפיעלט א גרויסע ראלע אין דער שרעקליכער קאטאסטראפע וואס איז געפאלען אויף דער אידישער נאציע ווען נבוכדנצר איז מיט זיין חיל בעפאלען ירושלים און האט אלעס חרוב געמאכט און פארברענט. אבער נאכדעם ווי אידען האבען זיך שוין צוריק געקעהרט פון גלות בבל — געפינען מיר אין עזרא און אין נחמיה — אז אידען האבען גרויס חרטה געהאט וואס זיי האבען פארלאזט גאט׳ס ווארט און אנשטאט דעם אראפטירט מענשליכע מנהגים. דארט הייסט עס, אז די פיהרערס האבען פאר זיי פארגעליינט דעם דבר ד׳ און דאס פאלק האט מיט געוויין און מיט גרויס חרטה זיי צוגעהערט ביז נחמיה האט שוין אויף זיי רחמנות געהאט און האט זיי געהייסען אהיים געהן און זיך פריען און עסען און טרינקען (נחמיה ח׳).

עס האט טאקע געדויערט א לאנגע צייט וואס אידען האבען זיך פעסט געהאלטען און געלערנט גאט׳ס ווארט. אפילו אזוי שפעט ווי 40—50 יאהר פאר׳ן צווייטען חורבן, געפינען מיר אז אידען זענען געווען בעהאווענט אין דבר ד׳. מיר לייענען אין מתיה ב׳ אז דער דאמאלסדיגער מלך הורדוס האט צוזאם גערופען די כהנים און די סופרים, פון זיי זיך צו ערקינדיגען וואו דער משיח דארף געבוירען ווערען. האבען זיי איהם געענטפערט אז אין בית לחם, ציטירענדיג דעם פסוק פון מיכה הנביא: "ואתה בית לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא להיות מושל בישראל ומצאתיו מקדם מימי עולם" (מיכה ה׳). פון דעם זעהען מיר אז זיי האבען יא געלערנט און זענען געווען גוט בעוואוסט אין דבר ד׳.

טא פרעגען מיר, ווי קומט דאס אלזא וואס אידען האבען זיך באלד צוריק גענומען צו טראדיציאנעלע לעהרע און בעזייטיגט גאט׳ס לעהרע? האבען זיי פארגעסען פון דער גרויסער שטראף וואס גאט רופט אן "הפליא ופלא". וואס ער האט ארויפגעלייגט אויפ׳ן אידישען פאלק, אן עקסטרא ארדינערי שטראף, פאר זייער גרויסען חטא פון נאכפאלגען מענשליכע מצוות?

ווי קומט עס — פרעגען מיר — אז דער שטן האט געקאנט אזוי לייכט פארפיהרען דאס אידישע פאלק און זיי אריינשמוגלען מענשליכע טראדיציאנעלע לעהרע אמשטאדט געטליכע? פינסטערניש אמשטאדט ליכט? ("נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי" תהלים קי"ט); בלאטע אמשטאדט גאלד? ("טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף". תהלים קי"ט).

די אנטווארט איז, אז דער שטן וואס איז תמיד געווען א שונא צום איד האט תמיד געוואלט רואינירען און פארניכטען אונזער נאציע. אום דאס צו פארווירקליכען איז ער געפאלען אויף א טייפלישע המצאה. ער האט געזעהן אז אידען וויסען פון מיכה ה׳ אז דער משיח דארף אין בית לחם געבוירען ווערען, ווי אויך די בעקאנטע נבואה פון בלעם, דעם "דרך כוכב מיעקב" וואס איז ערפילט געווארען ווען ישוע המשיח איז געבוירען געווארען, ווייל דער גרויסער שטערן איז טאקע פלוצים דאמאלס ערשינען, האט דער שטן מורא געהאט אז אידען וועלען טאקע אין דעם משיח גלויבען און דורך איהם גערהאלפען ווערען, און תיכף דרויף וועט ער, דער שטן, אליין א מפלה האבען, דאס אלעס. האט דער שטן גאנץ גוט געוואוסט און דארום האט ער זיך צו אידען צוגעשארט און זיי איינגערעדט צו לערנען מענשליכע לעהרע, טראדיציאן און מנהגים, און במילא וועלען זיי דעם עיקר, גאט׳ס תורה, בעזייטיגען און נישט וויסען ווער דער משיח איז און ווען ער דארף קומען און זיי וועלען במילא נישט גלויבען אין איהם.

און אזוי איז עס איהם אויך געלונגען. עד היום וויסען אידען נישט פון ישוע המשיח פשוט ווייל זיי לערנען נישט גאט׳ס תורה. עד היום טריאומפירט נאך דער שטן מיט זיין שטיקעל ארבייט וואס ער האט אויפגעטהון מיט׳ן איד איהם פארפיהרענדיג פון גאט׳ס ווארט צו מענשליכע לעהרע און אזוי נאך אוועקגעפיהרט אידען פון דער קוואל וואו אידען האבען געקאנט און קאנען נאך היינט געהאלפען ווערען, נעמליך דורך ישוע המשיח.

דער שטן האט די אידען איינגערעדט אז זיי וועלען האבען מעהר שכר פאר לערנען "משנה און גמרא" ווי פאר "מקרא". עס הייסט דארט: "לעולם ישליש אדם שנותיו שליש בתורה שליש במקרא ושליש בגמרא". ד"ה, צוויי דריטעל פאר טראדיציאנעלע לעהרע און נור איין דריטעל פאר

Published Monthly, except bi-monthly during August and September, by the Williamsburg Mission to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.
Entered as second class matter April 14, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., Under the Act of March 1, 1927.